

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አሥራ ሦስት

የትንቢት ሰነድ ድርብ ተፈጻሚነትን መግለጥ፡ የመስከረም 11፣ 2001 በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አውድ ውስጥ ያለውን አስፈላጊነት መረዳት

Jeff Pippenger
2024-03-03

ጌታ በ2001 ሴፕቴምበር 11 ቀን የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” በመለሰ ጊዜ፣ እርሱ አስቀድሞ የትንቢት ሦስት እጥፍ አተገባበር መርሕን ለይቶ ነበር።

ስለዚህ ጌታ እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ቀድሞ መንገዶች ጠይቁ፤ መልካም መንገድ የት እንደ ሆነ ፈልጉ፣ በእርስዎም ተመላለሱ፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፡- በእርስዎ አንመላለስም አሉ። ደግሞም፡- የመለከትን ድምፅ ስሙ ብዬ ጠባቂዎችን በላያችሁ ሾምሁ። እነርሱ ግን፡- አንሰማም አሉ። ኤርምያስ 6፣16, 17።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ቀድሞት መንገዶች በመመለሱ ጊዜ፣ ዕረፍትን (የኋለኛውን ዝናብ) ያገኙ ነበር፤ ከዚያም ጠባቂዎቹ የመለከት መልእክት ተሰጧቸው። ነቢያት ሁሉ የመጨረሻውን ዘመን ፍጻሜ በእጅጉ ፍጹም ሁኔታ ስለሚለዩ፣ የመጨረሻው ዘመን የመለከት መልእክት የመጨረሻው መለከት ነው፤ እርሱም ሰባተኛው መለከት ሲሆን ሦስተኛው ወይም ነው።

የእርሱ የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ በቀድሞው መንገዶች ውስጥ መሄድ በጀመሩ ጊዜ፣ የመጀመሪያው ወደ ባህርያት አንድ የተለየ ምሳሌያዊ ታሪካዊ መሪ (ሙሐመድ) እንደሚለዩ ታወቀ፤ ሁለተኛው ወይም ደግሞ ያንኑ ነገር እንደሚደርግ (አስማን) ታወቀ። ከመጀመሪያዎቹ አራቱ መለከቶች እያንዳንዱም መለከቱን ለመለየት የተለየ ምሳሌያዊ መሪዎች እንዳሉት ተገኘ፤ ከዚያም አሳማ ቢን ላደን የሦስተኛው ወደ ምሳሌያዊ መሪ እንደሆነ ታወቀ።

ሙሐመድ ከዓረቢያ ጋር የተያያዘ ነበር፤ አስማንም በቱርክ ውስጥ ያለው የአቶማን ግዛት ምልክት ነበር፤ አሳማ ቢን ላደንም፣ እርሱ እንደ ሙሐመድ ዓረባዊ ቢሆንም፣ ዓለም-አቀፍ እስላማዊ ሽብርን ይወክል ነበር።

እንዲሁም የመጀመሪያው ወደ የሮማን ሠራዊቶች እንደጎዳ፣ ሁለተኛውም ወደ የሮማን ሠራዊቶች እንደገደለ ተገነዘበ። ከዚያም መስከረም 11 ቀን 2001 የሦስተኛው ወደ እስልምና የሮማን ሠራዊት (ዩናይትድ ስቴትስን) የጎዳበት ነጥብ መሆኑ ተገነዘበ፤ ነገር ግን በእሑድ ሕግ ጊዜ፣ ዩናይትድ ስቴትስ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት እንደ መደረሻዎ ስትደርስና ብሔራዊ ሉዓላዊነቷን ለዘንዶው፣ ለአውሬው እና ለሐሰተኛው ነቢይ ሦስትዮሽ ኅብረት በምትሰጥበት ጊዜ፣ የሮማን ሠራዊት እንደሚገደል ተገነዘበ።

አሜሪካ የምድር አውሬ ሆና ሁለት የኃይል ቀንዶች ያሏት መሆኗ ታውቆ ነበር። የምድር አውሬው ዋነኛ ትንቢታዊ ባሕርይ ከበግ ወደ ዘንድ መለወጡ ነው። በትንቢት ቀንዶች ኃይልን ይወክላሉ፣ የምድር አውሬውም ኃይል ሪፐብሊካኒዝምና ፕሮቴስታንቲዝም ነበሩ። እነርሱም እንደ ምድር አውሬው ሁለት ቀንዶች ተወክለው ነበር። ነገር ግን አሁን በመጨረሻዎቹ ቀናት የምድር አውሬው ሁለቱ ኃይሎች ወደ ወታደራዊና ወደ ኢኮኖሚያዊ ኃይል ተለውጠዋል። በሦስተኛው ወደ የተመለከተው እስልምና መስከረም 11 ቀን 2001 ምድሪቱን መታ፤ ይህም የምድር አውሬው ምልክት ነበር፤ ፔንታጎንንም፣ የወታደራዊ ንይሉ ምልክት የሆነውን፣ እንዲሁም በኒው ዮርክ ከተማ ያሉትን መንታ ማማዎች፣ የኢኮኖሚያዊ ኃይሉ ምልክት የሆኑትን።

በመጀመሪያው ወቅት የመነሻ ታሪክና በሁለተኛው ወቅት የፍጻሜ ታሪክ ሁለቱም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ምሳሌ እንደሚቀርቡ በታወቀ ጊዜ፤ ሦስተኛው ወቅት በመድረሱ፤ የኒው ዮርክ ታላላቅ ሕንፃዎች በተዋረዱበት ጊዜ፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማተም ሂደት መጀመሩ እንደታወቀ ተለይቶ ተገኘ።

“አሁን እኔ ኒው ዮርክ በትልቅ የባሕር ማዕበል እንደሚጠራረግ ተናግራለሁ የሚል ቃል ይመጣልን? ይህን እኔ ፈጽሞ አላልኩም። በዚያ ከፍ ከፍ እየተሠሩ ያሉትን ታላላቅ ሕንፃዎች፤ ወለል በወለል ሲጨመሩ፤ ስመለከት፤ ‘ጌታ ምድርን በእጅጉ ለማናወጥ በሚነሣበት ጊዜ እንዴት ያሉ አስፈሪ ትዕይንቶች ይከሰታሉ! በዚያን ጊዜ የራእይ 18፡1-3 ቃላት ይፈጸማሉ’ ብዬ ነበር ያልኩት። የራእይ መጽሐፍ አሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ በሙሉ በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን በተለይ በኒው ዮርክ ላይ ስለሚመጣው ነገር ያገኘሁት ልዩ ብርሃን የለኝም፤ ከዚያ በቀር አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ኃይል መገልበጥና መናወጥ እንደሚጣሉ አውቃለሁ። ከተሰጠኝ ብርሃን የተነሣ ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ አንድ ቃል፤ ከጎያል ኃይሉም አንድ ንክኪ ብቻ፤ እነዚህ ግዙፍ ሕንፃዎች ይወድቃሉ። እኛም አስፈሪነታቸውን ልንገምት የማንችላቸው ትዕይንቶች ይከሰታሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

“በዓለም ያለው ጥፋት” የእስልምና ባሕርይ ነው፤ ምክንያቱም በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ፤ ቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ ባሕርይ እንደ አፖሊዮን እና አባዶን ተመስሎ ተገልጿል።

በላያቸውም ንጉሥ ነበራቸው፤ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ አባዶን ይባላል። በግሪክኛ ግን አጳልዮን የሚል ስም አለው። ራእይ 9፡11 (ዘጠኝ አስራ አንድ)።

የእስልምናን የሚገዛው ንጉሥ ስም፤ ወይም ባሕርይ፤ በሁለቱ ስሞች እንደተወከለው በዕብራይስጥና በግሪክ ትርጉሙ “ሞት” እና “ጥፋት” ነው፤ ይህም በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፤ የኒው ዮርክ ታላላቅ ሕንፃዎች በወደቁ ጊዜ ደረሰ። በዚያን ጊዜ፤ ራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት፤ ቁጥር አንድ እስከ ሦስት መፈጸም ጀመረ።

በዘፍጥረት መጽሐፍ ውስጥ ስለ እስልምናው የዱር ሰው የተደረገው የመጀመሪያ ጥቅስ፤ በዚያ ንባብ “የዱር ሰው” ተብሎ የተተረጎመውን “የዱር ዓረባዊ አህያ” የሚል ዕብራይስጥ ቃል እንደተጠቀመ ታውቆ ነበር። የእስልምና ምልክት የፈረስ ወገን ነው፤ በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝም እንዲሁ እንደ የጦር ፈረስ ተወክሎ ነበር። በሐበቄቅ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይም፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ “ሊለወጡ የማይገባቸው” ተብለው የተነገራቸው እነዚያ ሰንጠረዦች ላይ፤ እስልምና ደግሞ በጦር ፈረሶች ተወክሎ ነበር።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፡- እነሆ፡ አርግዘሽል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፡ ስሙንም እስማኤል ትይው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና። እርሱም እንደ ዱር አህያ ያለ ሰው ይሆናል፤ እጁ በሰው ሁሉ ላይ ይሆናል፤ የሰውም ሁሉ እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቼም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፡11, 12።

የእስማኤል መወለድ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጠቀስ፤ ከ“መከልከል” ጋር ተያይዞ ነበር፤ ይህም ከእስልምና ጋር የተያያዘ ዋነኛ ምልክት ሆነ።

አሁንም የአብራም ሚስት ሦራ ልጅ አልወለደችለትም ነበር፤ ግብፃዊት የሆነች አንዲት ባሪያ ነበራት። ስምዋም አጋር ነበር። ሦራም ለአብራም፡- እነሆ፡ እግዚአብሔር ከመውለድ ከልክሎኛል፤ እባክህ ወደ ባሪያዬ ግባ፤ ምናልባት በእርስዋ አማካኝነት ልጆች አገኝ ይሆናል አላችው። አብራምም የሦራን ቃል ሰማ። ዘፍጥረት 16፡1-2።

በእስልምና ስለተደረገው የመጀመሪያው ጥቅስ ራሱ፤ ማለትም በእስማኤል ልደት እንደተወከለው፤ መገዛት በግልጽ ይገላል። የመገዛት ጽንሰ-ሐሳብ ለእስልምና ሃይማኖት መሠረታዊ ነው። “እስልምና” የሚለው ቃል “ሰላም” ከሚለው ትርጉሙ “ሰላም” ከሆነ አረብኛ ቃል እና “አስላማ” ከሚለው ትርጉሙ “መገዛት” ወይም

“እጅ መስጠት” ከሆነ ሁለት የአረብኛ ቃላት የተገኘ ነው። እስልምና አማኞች በሕይወት ጉዳይ ሁሉ ፈቃዳቸውን ለአላህ (እግዚአብሔር) ፈቃድ እንዲያስገዙ ያስተምራል። ሣራም አብርሃምን አጋርን እንዲወስድ እና እስማኤልን እንዲወልድ በማበረታቷ መጥፎ ውሳኔ እንዳደረገች ባወቀች ጊዜ፣ አጋርን በጭካኔ እንድትይዘት ከአብርሃም ፈቃድ አገኘች፤ ይህም አጋር ከአብርሃም ቤት እንድትሸሽ አደረጋት። በዚያም ከመልአኩ መልእክት ተቀበለች።

አብራምም ሣራይን፡- እነሆ፣ ባሪያሽ በእጅሽ ነች፤ ደስ እንደሚልሽ አድርገባት አላት። ሣራይም በጭካኔ ባደረገችባት ጊዜ ከፊቷ ሸሸች። የእግዚአብሔርም መልአክ በምድረ በዳ አንድ የውኃ ምንጭ አጠገብ፣ በሹር መንገድ ያለውን ምንጭ አጠገብ አገኛት። እርሱም፡- አንቺ የሣራይ ባሪያ አጋር፣ ከወዴት መጣሽ? ወዴትስ ትኔጃለሽ? አላት። እርሷም፡- ከእመቤቴ ከሣራይ ፊት እሸሻለሁ አለች። የእግዚአብሔርም መልአክ፡- ወደ እመቤትሽ ተመለሺ፣ ከእጆቿም በታች ተገዢ ሁኝ አላት። የእግዚአብሔርም መልአክ ደግሞ፡- ዘርሽን እጅግ አበዛዋለሁ፣ ከብዙቱም የተነሣ ሊቈጠር አይቻልም አላት። የእግዚአብሔርም መልአክ ደግሞ፡- እነሆ፣ ፀንሰሻል፣ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና ስሙን ይስማኤል ትዩዋለሽ። እርሱም ምድረ በዳ ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ላይ ይሆናል፣ የሁሉም እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይቀመጣል። ዘፍጥረት 16፡6-12።

የእስልምና መገዛት፣ የእስልምናን ሃይማኖት ባሕርይ የሚወክለው “መታዘዝ”፣ እና የእስልምና ሚና ሁሉ በእስማኤል የመጀመሪያ መጠቀስ ውስጥ ይገኛሉ። እናም በራእይ የተጠቀሱት ሦስቱ ወዮታዎች የሚወክሉትን እስልምና ትንቢታዊ ዲኤንኤ ይወክላሉ። ጌታም ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ካመጣ በኋላ፣ በራእይ ምዕራፍ ሰባት ባሉት አራቱ መላእክት ተይዘው የሚቆጠቡት “አራቱ ነፋሳት” በተለይ የእስልምና አራቱ ነፋሳት መሆናቸውን ደግሞ ተገነዘቡ።

“መላእክት አራቱን ነፋሳት ይይዛሉ፤ እነርሱም እንደ ተቆጣ ፈረስ ተመስለው ከቁጥጥር ለመፈታትና በጥፋትና በሞት ዱካቸውን እያሰራጩ በምድር ሁሉ ፊት ላይ ለመጥለቅ ይፈልጋሉ።” Manuscript Releases, ቅጽ 20, 217.

የእስልምናው “የተቈጣ ፈረስ” እንዲሁም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም እስኪፈጸም ድረስ “የታገዱ” የሆኑት “አራቱ ነፋሳት” በ“መንገዳቸው” ውስጥ “ሞትና ጥፋት” (አባዶን እና አፖልዮን) ይሸከማሉ። በሐጋር ላይ የተጣለው እገዳ ያን ትንቢታዊ ባሕርይ ወደ እስልምና ምልክት እንዳስገባው ሁሉ፣ አራቱ ነፋሳትና የተቈጣው ፈረስ ሁለቱም የታገዱ ናቸው፤ ይህም እውነታ በተቀመጠ ጊዜ፣ የመጀመሪያው ወዮ መጀመር እስልምና ላይ እገዳ መኖሩን እንደሚያመለክት፣ ይህም በአቡባከር ታሪካዊ ትእዛዝ እንደተወከለ ታወቀ።

እነርሱም የምድርን ሣር፣ ማንኛውንም አረንጓዴ ነገር፣ ወይም ማንኛውንም ዘፍ እንዳያበላሹ፣ ነገር ግን በግንባራቸው የእግዚአብሔር ማኅተም የሌላቸውን ሰዎች ብቻ እንዲጎዱ ታዘዙ። ራእይ 9፡4።

በመስመር ላይ መስመር፣ የሁለተኛው ወዮ መጀመሪያ፣ በሦስቱ ወዮዎች ሦስትዮሽ አተገባበር ውስጥ በመጀመሪያው ወዮ መጀመሪያ ላይ የተደረገ ሲሆን፣ በዚያ ጥቅስ ውስጥ የእስልምና ሁለተኛውን ታላቅ ጂሃድ መፈታት የሚወክል የአራቱ መላእክት መፈታትን ይለያል።

መለከት ለነበረው ስድስተኛው መልአክ፣ “በታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መላእክት ፍታቸው” እያለ ተናገረ። ራእይ 9፡14።

ስለዚህ በሦስተኛው ወዮ መጀመሪያ ላይ እስልምና በአንድ ጊዜ እንደሚለቀቅና እንደሚገታ ተረድቶ ነበር፤ ይህም በትክክል የእህት ኋይት ምስክርነት ነው።

“በዚያ ጊዜ፣ የድነት ሥራ ወደ መዘጋቱ ሲደርስ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣል፤ አሕዛብም ይቈጡባሉ፣ ነገር ግን የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያግዱ ተቆጥተው ይያዛሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’

ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣ ማረፊ፣ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልእክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠትና ቅዱሳንንም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈስሱበት ዘመን እንዲቆሙ ለማዘጋጀት ነው።” Early Writings, 85.

የእስልምና ታሪካዊ መዝገብ በተመረመረ ጊዜ፣ የመጀመሪያው ወዮ የሆነው የዓረብዊ እስልምና ጦርነትና ውጤቶች በእስልምና “የመጀመሪያው ታላቅ ጂሃድ” ተብለው እንደሚገነዘቡ፣ እንዲሁም አራቱ መላእክት በተፈቱ ጊዜ የጀመረው የአቶማን ግዛት ጦርነት በእስልምና “ሁለተኛው ታላቅ ጂሃድ” ተብሎ እንደሚገነዘብ ተገኘ። ከሶስትዮሽ አተገባበር ጋር በመስማማት፣ እስልምና ሦስተኛውና የመጨረሻው ታላቅ ጂሃድ መስከረም 11 ቀን 2001 እንደጀመረ ያምናል። ዊልያም ሚሊር አንድ ጊዜ እንደጻፈው፣ “ታሪክና ትንቢት ይስማማሉ።”

“መስመር በመስመር” የሆነው የመፈታትና በተመሳሳይ ጊዜ የመገደብ አተገባበር፣ የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን ወዮታ መነሻ ትንቢታዊ መስመር እርስ በርሳቸው በመደራረብ እንደሚወከል፣ በትንቢት መንፈስ ፍጹም ተረጋግጦ ነበር፤ እናም እስልምና በመስከረም 11 ቀን 2001 ከመታች ወዲያውኑ ፕሬዚዳንት ጆርጅ ደብልዩ ቡሽ የሽብር ላይ ጦርነቱን በማስጀመር በእስልምና ላይ ዓለም አቀፍ ገደብ ጣለ። የእስልምናው “ቁጡ ፈረስ” በተመሳሳይ ጊዜ መፈታቱና መገደቡ በመጽሐፍ ቅዱስ፣ በትንቢት መንፈስ፣ እና ደግሞ በታሪክ ተረጋግጦ ነበር።

እነዚያ “በጉን የሚከተሉ” ወደ ሚሊራውያን የቀድሞ መንገዶች ሲመለሱ፣ እህት ዋይት በአሕዛብ ሲቁጡ ነገር ግን በግዴታ ሲታገዱ—እንደ 2001 ሴፕቴምበር 11 እንደነበረው—የሚጀምር መሆኑን የምትለዩውን ያን “ዕረፍት” ማለትም የኋለኛውን ዝናብ ያገኛሉ።

«በዚያን ጊዜ፣ የመዳን ሥራ ወደ መጨረሻው ሲቃረብ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣ ይሆናል፣ እናም አሕዛብ ይቁጡ ይሆናል፤ ሆኖም የሦስተኛውን መልእክ ሥራ እንዳይከለክሉ ተገድበው ይደዘሉ። በዚያን ጊዜ “የኋለኛው ዝናብ፣” ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣው መታደስ፣ ለሦስተኛው መልእክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠት፣ እናም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈስሱበት ዘመን ቅዱሳንን ለመቆም ለማዘጋጀት ይመጣል።» Early Writings, 85.

እነዚያ “በጉን የሚከተሉ” ወደ ሚሊራውያን የቀድሞ መንገዶች በመመለስ፣ እኅት ዋይት በራእይ 18 ያለው ብርቱ መልእክ በሴፕቴምበር 11፣ 2001 ሲወርድ እንደሚጀምር የለዩትን፣ ይህም የኋለኛው ዝናብ የሆነውን “ዕረፍት” ያገኛሉ።

“የኋለኛው ዝናብ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሊወርድ ነው። ኃይል መልእክ ከሰማይ ሊወርድ ነው፣ ምድርም ሁሉ በክብሩ ሊበራ ነው።” Review and Herald, April 21, 1891.

ያ ጌታ መልእክ የኒው ዮርክ ሕንፃዎች በተጣሉ ጊዜ ወረደ፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም መደረግ ተጀመረ፣ የኋለኛውም ዝናብ መርጨት ጀመረ። ወደ ኤርምያስ የድሮ መንገዶች የተመሩ እና “ዕረፍቱን” ያገኙ ሰዎች፣ እርሱም የኋለኛው ዝናብ ነው፣ በዚያን ጊዜ የኢሳይያስ “ዕረፍትና ማረፍ” ደግሞ የኋለኛው ዝናብ መሆኑን አወቁ፤ ነገር ግን ይህ ደግሞ በመስከረም 11 ቀን 2001 ከእግዚአብሔር ሕዝብ ፊት የቆመውን ፈተና፣ በተለይም “ኢየሩሳሌምን የገዙ” “ፌዘኞች ሰዎች” የተመለከተ መለያ መሆኑን ነበር። ይህ ፈተና ሁለት ገጽታ እንዳለው ሊያስተውሉ ጀመሩ፤ ምክንያቱም እርሱ የሦስተኛው ወዮ የእስልምና መልእክትን ይወክል ነበር፣ እንዲሁም ከዚያ ያልተናነሰ አስፈላጊነት ያለው ሆኖ፣ የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ያቋቋመውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዘዴ ደግሞ ይወክል ነበር።

እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ይህ ድካም ለደከመው ዕረፍት የሚሆንበት ዕረፍት ነው፤ ይህም መታደስ ነው።” ነገር ግን ሊሰሙ አልወዱም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ለእነርሱ ሥርዓት በሥርዓት፣ ሥርዓት

በሥርዓት፤ መስመር በመስመር፤ መስመር በመስመር፤ እዚህ ትንሽ፤ በዚያም ትንሽ ሆነ፤ እንዲሄዱና ወደ ኋላ እንዲወድቁ፤ እንዲሰበሩ፤ እንዲጠመዱና እንዲያዙ ዘንድ። ስለዚህ በኢየሱስም ያለውን ይህን ሕዝብ የምትገዙ ፊደሎች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ኢሳይያስ 28፡12-14።

በቀድሞዎቹ መንገዶች መመላለስ የእግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ያሉትን ሕዝብ ከዚያ በኋላ፤ “የአድቪንቲስት ሕዝብ ልምድን የሚያመለክት” የአሥሩ ደናግል ምሳሌ፤ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማጎተም ዘመን ውስጥ “በፊደል በፊደል” እንደገና ሊፈጸም እንደሚገባ እንዲያዩ አስቻላቸው። ምሳሌው ለመጀመሪያ ጊዜ የተፈጸመበት ታሪክ ምስክርነት፤ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ከምሳሌው ጋር በቀጥታ የተያያዘና የእርሱም ክፍል እንደሆነ ገለጠ። ስለዚህ በዕንባቆም ሁለት ያለው “ክርክር”፤ ፊደሎቹ ሰዎች ሊሰሙት ያልፈለጉትን የእረፍትና የማረፊያ ፈተና ይወክል ነበር። ታማኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ቀድሞዎቹን መንገዶች መመርመራቸውን በቀጠሉ ጊዜ፤ የአሥሩ ደናግል ምሳሌና የዕንባቆም ሁለት ብቻ ሳይሆኑ አንድ ትንቢት መሆናቸውን፤ እንዲሁም የሕዝቅኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለትም ደግሞ እንዲሁ መሆኑን ተገነዘቡ።

ከሕዝቅኤል ትንቢት አንድ ክፍል ደግሞ ለአማኞች የኃይልና የመጽናኛ ምንጭ ነበር፡- “የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፤ በእስራኤል ምድር የምትናገሩት፡- ዘመኑ ይረዝማል፤ ራእይም ሁሉ ይቀራል የምትሉት ይህ ምሳሌ ምንድን ነው? ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል.... ዘመኑ ቀርቦአል፤ የራእይም ሁሉ ፍጻሜ.... እኔ እናገራለሁ፤ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል፤ ከእንግዲህ ወዲህ አይዘገይም።” ‘ከእስራኤል ቤት፡- የሚያየው ራእይ ለብዙ ዘመን በኋላ ነው፤ ስለ ሩቅም ዘመን ትንቢት ይናገራል ይላሉ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከቃሎቹ አንዱ እንኳ ከእንግዲህ ወዲህ አይዘገይም፤ ነገር ግን የተናገርሁት ቃል ይፈጸማል።’ ሕዝቅኤል 12፡21-25፤ 27፤ 28።” ታላቁ ተጋድሎ፤ 393።

ከ1840 እስከ 1844 ባለው የአድቪንት እንቅስቃሴ የተወከለው የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ዘመን፤ በመጨረሻዎቹ ቀኖች “የእያንዳንዱ ራእይ ውጤት” “ይፈጸማል” የሚለው የጊዜ ዘመንን ይወክላል። የመጀመሪያው ወዮ ትንቢታዊ ታሪክ በሁለተኛው ወዮ ትንቢታዊ ታሪክ ላይ ተደርቦ ሲቀመጥ፤ የሦስተኛውን ወዮ ትንቢታዊ ታሪክ ይለይታል፤ ይህም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ትንቢታዊ ታሪክ ነው። ይህም ደግሞ ከ1840 እስከ 1844 ያለው ታሪክ ነው። ይህም ደግሞ ለቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ሥራ የሚፈጸምበት ታሪክ ነው። ይህም ደግሞ የምድር አውሬው ሁለቱ ቀንዶች ከስድስተኛው ወደ “ስምንተኛው”፤ እርሱም “ከሰባቱ የሆነው” የሚሸጋገሩበት ታሪክ ነው። ይህም ደግሞ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ላይ ሁለቱ ነቢያት በመንገድ ላይ የሚገደሉበት ታሪክ ነው።

እንዲሁም ደግሞ ከፍተኛ ጠቀሜታ ያለው እውነታ ይህ ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ እንደማይወድቅ፤ እና ከዚህ ጋር በተያያዘ ሁሉም ነቢያት ከማንኛውም ሌላ ዘመን ይልቅ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ እየተናገሩ እንደሆነ በሚለው መርህ መሠረት፤ በመስከረም 11 ቀን 2001 “የትንቢት ቀኖች ቀርቦዋል”፤ በዚያም “እኔ የተናገርሁት ቃል” እግዚአብሔር እንዳለው “ይፈጸማል፤” እና “ከእንግዲህ ወዲያ አይዘገይም።”

የ1863 ዓ.ም. ዓመፅ ላውዴቅያዊ አድቪንቲዝምን ሁሉም እስኪሞቱ ድረስ በምድረ በዳ እንዲቅበዘበዝ መደበው። ጌታም በጥንታዊቷ እስራኤል በቃዴስ እንዳደረገው ሁሉ በ2001 ሴፕቴምበር 11 ወደዚያ ታሪክ ተመለሰ።

ወደ ቃዴስ የተደረገው የመጀመሪያ ጉብኝት የአሥሩን ሰለዮች ዓመፅ አመጣ፤ የበረሃውንም ስደት ዘመን አመጣ። በአርባው ዓመት መጨረሻ ወደ ቃዴስ ተመለሱ፤ በዚያም ሙሴ ዓለቱን ለሁለተኛ ጊዜ መታ፤ ወደ ተስፋይቱም ምድር እንዳይገባ ተከለከለ፤ እነርሱ ግን ከኢያሱ ጋር ገቡ። መስከረም 11 ቀን 2001 የመጨረሻውን ትውልድ ያመለክታል፤ እግዚአብሔርም ቃሉን ከእንግዲህ ወዲህ አያዘገይም።

ይህንን እውነታ በሚቀጥለው ጽሑፍ እንመለከታለን።

“በምድረ በዳ ያለው የእስራኤል ሕይወት ታሪክ እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ ለእግዚአብሔር እስራኤል ጥቅም ሲባል ተመዝግቦአል። እግዚአብሔር ከምድረ በዳው ተቅባዝባዥች ጋር በመላው መመላለሳቸው፣ ለራብ፣ ለጥም፣ ለድካምም በተጋለጡበት ሁሉ፣ እንዲሁም ለመርዳታቸው ኃይሉን በሚያስደንቅ መገለጦች ባሳየበት ሁሉ ያደረገው ነገር፣ ለሕዝቡ በዘመናት ሁሉ ማስጠንቀቂያና ትምህርት የተሞላበት መለኮታዊ ምሳሌ ነው። የዕብራውያን ልዩ ልዩ ልምድም በተስፋ ለተሰጣቸው በከነዓን ላለው መኖሪያ የሚያዘጋጃቸው ትምህርት ቤት ነበር። እግዚአብሔር በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ሕዝቡ በትሑት ልብና ለመማር በተዘጋጀ መንፈስ የጥንቱ እስራኤል ያለፈባቸውን እሳታማ ፈተናዎች እንዲመለከቱና ለሰማያዊቱ ከነዓን ዝግጅታቸው ትምህርት እንዲወስዱ ይፈልጋል።”

“በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተመትቶ ሕያው ውኃውን ያፈለቀው ድንጋይ፣ በደሙ ለሚጠፋ ሰው መዳን ምንጭ ይዘጋጃል። ዘንድ የተመታና የተቀጠቀጠ ክርስቶስ ምሳሌ ነበረ። ድንጋይ አንድ ጊዜ እንደ ተመታ ሁሉ፣ ክርስቶስ ደግሞ “የብዙዎችን ኃጢአት ይሸከም ዘንድ አንድ ጊዜ ሊቀርብ” ይገባው ነበር። ነገር ግን ሙሴ በቃዴስ ድንጋይን በድፍረት በመምታቱ፣ ያ ውብ የክርስቶስ ምሳሌ ተበላሽ። መድኃኒታችን ሁለተኛ ጊዜ መሥዋዕት ሊሆን አልነበረበትም። ታላቁ መሥዋዕት አንድ ጊዜ ብቻ ስለ ተደረገ፣ የጸጋውን በረከት የሚሹ ሰዎች በኢየሱስ ስም መለመን ብቻ ያስፈልጋቸዋል፤ ይህም የልባቸውን ምቹት በንስሐ ጸሎት ማፍሰስ ነው። እንዲህ ያለ ጸሎት የኢየሱስን ቁስሎች በሰራዊት ጌታ ፊት ያቀርባል፤ ከዚያም ለተጠማው እስራኤል በተፈሰሰው ሕያው ውኃ ፍሰት የተመሰለው ሕይወት የሚሰጠው ደም እንደ ገና ይፈስሳል።”

“ሰው የእግዚአብሔርን ሞገስ ለማግኘት ተስፋ ሊያደርግ የሚችለው በእግዚአብሔር ላይ በሕያው እምነት በመኖርና ለትእዛዛቱ በትሕትና በመታዘዝ ብቻ ነው። በቃዴስ ያ ታላቅ ተአምር በተፈጸመበት ጊዜ፣ ሙሴ በሕዝቡ የማያቋርጥ ማጉረምረምና ዓመፅ ደክሞ፣ ሁሉን ቻዩን ረዳቱን ከዓይኑ አጣ፤ ‘ለዓለቱ ተናገሩ፣ እርሱም ውኃውን ይሰጣል’ የሚለውን ትእዛዝ አልተጠነቀቀበትም፤ ከመለኮታዊ ኃይልም ያለ ሆኖ በቁጥና በሰው ድካም መገለጥ ታሪኩን እንዲበላሽ ተወ። ሥራው እስከ ፍጻሜው ድረስ ንጹሕ፣ ጽኑ፣ ራሱን የማይፈልግ ሆኖ ሊቆም የነበረውና ሊቆም የቻለው ሰው፣ በመጨረሻ ተሸነፈ። እግዚአብሔር በእስራኤል ጉባኤ ፊት ሊከበርና ስሙ ሊከብር በሚገባበት ጊዜ፣ ተዋረደ።”

“በሙሴ ላይ ወዲያውኑ የተነገረው ፍርድ እጅግ የሚቆርጥና የሚያዋርድ ነበር፤ እርሱ ከዓመፀኛው እስራኤል ጋር ዮርዳኖስን ሳይሻገር መሞት ነበረበት። ነገር ግን ሰው በዚያ አንድ በደል ምክንያት ጌታ በባሪያው ላይ ከባድ አድርጎ ተገብሯል ብሎ ሊናገር ይችላልን? እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ በሕይወት የነበረ ሌላ ማንም ሰው እንዳልከበረው ሙሴን አክብሮት ነበር። እርሱ ጉዳዩን ደጋግሞ አጸናለት። ጸሎቶቹንም ሰምቶአል፣ ሰው ከወዳጁ ጋር እንደሚናገር ከእርሱ ጋር ፊት ለፊት ተናግሮአል። ሙሴ ያገኘው ብርሃንና እውቀት በምን መጠን እንደነበረ፣ ወንጀለኝነቱም በዚያው መጠን ተጨምሮ ነበር።”

Signs of the Times, October 7, 1880.